

Cultura | Actualitzat el 27/01/2016 a les 20:35

Pascal Plisson: «No es pot arribar a l'objectiu marcat sense esforç»

El director estrena "El gran dia" després de l'èxit internacional de "Camino a la escuela" | El documental, que arriba a les pantalles catalanes el 29 de gener, se centra en la vida de quatre joves que lluiten per aconseguir el seu somni

Pascal Plisson, director d'«El gran dia», a Barcelona | Esteve Plantada

El documentalista francès Pascal Plisson (<http://www.imdb.com/name/nm1306200>) (París, 1959) estrena nou film després del gran èxit aconseguit *Camino a la escuela* (*Sur le chemin de l'école*) (<http://www.surlechemindelecole.org/causes-with-sidebar-2/sample-page/>), 2013), César al millor documental de 2015 i un dels documentals més vistos, comentats i commovedors dels darrers anys. De nou amb protagonistes en trànsit a l'edat adulta, *El gran dia* (*Le grand jour*) (<http://www.elgrandia.org/>), 2014) es centra en la vida de quatre joves que viuen en punts molt allunyats del planeta, però els quatre amb un objectiu a complir. Nidhi (15 anys, Índia) vol ser enginyera, Deegii (11 anys, Mongòlia) vol convertir-se en contorsionista professional, Tom (19 anys, Uganda) vol ser guarda forestal i Albert (11 anys, Cuba) vol ser un gran boxejador.

Somnis, lluita, esforç i anhels s'entrelliguen en una història que parla de la felicitat que suposa la superació dels reptes i que mostra que l'esperança és possible si es té vocació i il·lusió. El documental, que s'estrena el 29 de gener a Catalunya, compta amb el suport de l'ONG Save The Children (<http://Anunciwww.savethechildren.es/ONG?>) i de la UNESCO (<http://es.unesco.org>), amb la col·laboració de l'Obra Social La Caixa, Fundación Atresmedia i Europamundo, i ve acompanyat d'un programa educatiu per a escoles. Una lliçó real que ens endinsa en la vida de quatre personatges extraordinaris que busquen l'èxit i, sobretot, un futur.

- Vostè mateix explica que el detonant d'*El gran dia* va ser una trobada casual en un tren, després d'acabar un rodatge. Allà va conèixer un noi d'uns quinze anys que portava un violí i que es dirigia a fer una audició a Sant Petersburg.

- Descobrir aquella història va ser fonamental per desenvolupar tota la idea d'*El gran dia*. Aquell noi venia d'un poble de Sibèria i anava a fer una audició musical a una de les millors escoles musicals que hi ha a Rússia. Vaig interessar-me per ell, vam parlar i em va explicar que la seva família havia destinat tots els estalvis per poder-li pagar els estudis de música. L'audició era una prova importantíssima en la seva vida, un moment de màxima transcendència. I això em va donar la idea de poder treballar sobre els nens i el concepte de l'esforç. Sobre el fet de trobar un objectiu a la vida i perseguir-lo.

- *El gran dia* mostra la història de quatre nens que viuen en cultures molt diferents. Malgrat les diferències, hi ha una passió comuna per perseguir els somnis que tenen. Quin paper creu que té la passió en els anhels de prosperitat d'aquests quatre nens?

- No sé si és passió, però en el que sí coincideixen els quatre és que tots, des de ben petits, saben què volen fer a la vida. És molt interessant trobar-se amb nens amb una consciència tan clara d'allò que els agradaria que fos el seu futur, que ja saben què volen exactament i quin és l'objectiu a realitzar. No és una realitat gaire freqüent i va ser molt inspirador per tirar endavant el film.

- I què passa quan els nens encara no saben què volen? En realitat, això és el més freqüent...

- Aquests quatre nens tenen la sort de saber el que volen a la vida i això els fa especials, justament. També saben que no es pot arribar a l'objectiu sense esforç. El més interessant del seu "viatge" és l'esforç que han de fer dia rere dia per trobar-lo i arribar-hi. La realitat, efectivament, és que hi ha molts nens que no saben què volen ser, però a mi m'interessava retratar això que els quatre tenen d' excepcional. Per això són ells i no uns altres.

- És just que el futur de tots ells depengui d'un sol dia? O creu que la vida els podria donar una segona oportunitat?

- A *El gran dia* mostren quatre experiències crucials a la vida de quatre nens. Moments que es resolen a cara o creu. En el cas d'Albert [*el nen cubà que vol ser boxejador*], si no guanya el combat no tindrà cap més oportunitat. A l'Índia, amb la Nidhi, passa el mateix: si no passa l'examen no tindrà una segona oportunitat. Per això és tan interessant seguir l'esforç que fan al llarg de tot un any, perquè eren molt conscients que era allò o res.

- A banda de l'esperit de superació, la importància de l'educació és l'altre gran tema on el film posa el focus. Creu, tal com es diu en una escena, que l'educació és "l'arma més poderosa per allunyar els nens de la pobresa"?

- És fonamental! La frase crec que la va dir Nelson Mandela. Avui en dia, sobretot a l'Índia, l'educació de les dones és una de les qüestions que més lluita està comportant a nivell mundial, i per això m'agrada tant la història de la Nidhi. Va totalment a contracorrent.

- És un documental amb molts mitjans, tècnicament complex. Quant de temps va durar el procés de preproducció, d'enregistrament i de postproducció?

- Van ser dos anys de feina. En aquest sentit, la part del càsting va ser la més important. Vam estar durant sis mesos buscant els personatges adequats per explicar el què volíem.

- Els quatre nois són realment captivadors. Va ser difícil trobar-los?

- Encertar-la és molt complex. Però, precisament, la recerca dels personatges és la part que més m'agrada de fer càstings. A Mongòlia hi havia altres nenes que tenien un nivell molt superior a la Deegii. Però ella em va despertar una sensibilitat que les altres no em van saber transmetre, i vaig veure clar que havia de ser ella, malgrat que ens exposéssim a què no superés la prova.

- Les quatre són històries amb final feliç, amb algun matís en cada cas personal. Reivindica l'esforç com a únic camí per aconseguir la felicitat?

- Al final, el que dóna la satisfacció és l'esforç. Per a tots nosaltres, a més, va ser una sorpresa com acabaria cada cas, perquè tampoc no sabem qui guanyaria, qui passaria la prova, qui aconseguiria l'èxit o qui fracassaria. Per això es respira aquesta autenticitat, perquè va ser una gran sorpresa, en primer lloc per als nens, però també per a tot l'equip.

- Pot ser que la seva presència produís un efecte motivador en els nens?

- És possible que això tingués una certa influència [riu]. Però els nens ja tenien el seu projecte de vida abans que jo els trobés. En el cas de Mongòlia, quan Deegii no aconsegueix superar la prova es va sentir una mica humiliada i va ser molt trist per a tots, perquè ella es va sentir terriblement frustrada. El fet que hi fóssim va agreujar la pena per no haver-ho aconseguit. Però, en tot cas, quan fèiem el documental volíem defugir de la mirada occidental sobre les coses que estaven passant. I crec que el document respecta molt cada cas i cada persona.

- *El gran dia* forma part d'un projecte educatiu i social que va més enllà del film i que és orientat a escoles i a alumnes d'entre 9 i 16 anys. Quin és el recorregut que li agradaria que tingués la pel·lícula?

- *El gran dia* parla, sobretot, de dues coses: de la família i del que costa arribar a un objectiu. És per això que és molt adient per a les escoles, ja que toca molt directament la matèria que tracten dia a dia. Crec que pot ser molt interessant per a les escoles les experiències que explica *El gran dia*, i aquí hi ha molt de camp per córrer.

- L'emotivitat és molt present al film. Des d'una música que subratlla els sentiments de cada moment, passant per la fotografia, l'ambientació i el desenllaç de cada història, amb el testimoni de la pròpia família. Buscava crear en els espectadors el mateix efecte que va sentir quan va trobar aquell nen al tren que anava a Sant Petersburg?

- Sí, no en tingui cap dubte! *El gran dia* reflecteix aquell encontre. Per a mi, va ser tota una experiència i volia que l'emoció d'aquella trobada fos present al llarg de tot el film.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=VussEzSokR8>